

ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY
DS. PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ
W GMINIE MIEJSKIEJ KOŚCIAN

S P R A W O Z D A N I E

Z DZIAŁALNOŚCI

ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO
DS. PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ

ZA 2025 ROK

ORAZ

Z REALIZACJI

„PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
DOMOWEJ I OCHRONY OSÓB DOZNAJĄCYCH
PRZEMOCY DOMOWEJ W GMINIE MIEJSKIEJ
KOŚCIAN
NA LATA 2024 – 2030”

Kościan, 24 kwiecień 2026 r.

I. WSTĘP

Sprawozdanie przedstawia działalność Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej w Gminie Miejskiej Kościan w roku 2025, ze szczególnym uwzględnieniem realizacji zadań wynikających z „ Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Miejskiej Kościan na lata 2024 – 2030”.

Zespół Interdyscyplinarny realizował zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej poprzez skoordynowane działania przedstawicieli instytucji i służb, w szczególności pomocy społecznej, Policji, oświaty, ochrony zdrowia oraz wymiaru sprawiedliwości. Podejmowane działania ukierunkowane były na identyfikację przypadków przemocy, zapewnienie ochrony osobom doznającym przemocy oraz ograniczanie skali zjawiska w środowisku lokalnym.

Rok 2025 stanowił kolejny etap realizacji założeń Programu na lata 2024–2030, którego celem jest stworzenie spójnego systemu wsparcia, zwiększenie skuteczności działań pomocowych oraz podnoszenie świadomości społecznej w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Zespół Interdyscyplinarny funkcjonował na podstawie Zarządzenia Nr 205/25 Burmistrza Miasta Kościana z dnia 26 lutego 2025 r.

II. PODSTAWY PRAWNE FUNKCJONOWANIA.

Podstawę prawną działalności Zespołu Interdyscyplinarnego stanowiły w szczególności:

1. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 1673).
2. Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r., poz. 1214 ze zm.).

3. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r., poz. 2151 ze zm.).
4. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r., poz. 1939 ze zm.).
5. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy (Dz. U. z 2026 r., poz. 236).
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. z 2023 r., poz. 1870).
7. Uchwała Nr XLVIII/569/23 Rady Miejskiej Kościana z dnia 22 czerwca 2023 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Miejskiej Kościan.
8. Zarządzenie Nr 205/25 Burmistrza Miasta Kościana z dnia 26 lutego 2025 r. w sprawie powołania Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej w Gminie Miejskiej Kościan.
9. Uchwała nr VIII/52/24 Rady Miejskiej Kościana z dnia 24 października 2024 r. w sprawie „Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Miejskiej Kościan na lata 2024 - 2030”.

III. SKŁAD ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO.

W skład Zespołu Interdyscyplinarnego zostali powołani przedstawiciele instytucji i służb działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej:

1. Ośrodka Pomocy Społecznej w Kościanie (4 osoby).
2. Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
3. Komendy Powiatowej Policji w Kościanie.
4. Placówek oświatowych w Kościanie (pedagog).
5. Sądu Rejonowego w Kościanie (kurator).

6. Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kościanie.
7. Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Kościanie.

Zróznicowany skład umożliwia kompleksowe i wieloaspektowe podejście do problemu przemocy domowej.

IV. CELE FUNKCJONOWANIA.

W 2025 r. działalność Zespołu ukierunkowana była na realizację celów wynikających z przepisów prawa oraz z Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej.

1. Rozwiązywanie indywidualnych przypadków przemocy domowej.

Działania obejmowały diagnozę sytuacji rodzinnej, opracowanie i realizację indywidualnych planów pomocy oraz stałe monitorowanie efektów. Współpraca międzyinstytucjonalna pozwalała na skuteczne reagowanie i pełne wsparcie rodzin.

2. Zwiększanie świadomości społecznej w zakresie przemocy domowej.

Prowadzono działania informacyjne i edukacyjne, dystrybuowano materiały, współpracowano z placówkami oświatowymi oraz uczestniczono w lokalnych inicjatywach profilaktycznych.

3. Zwiększenie skuteczności systemu przeciwdziałania przemocy.

Zapewniano osobom doznającym przemocy dostęp do wsparcia psychologicznego, prawnego, socjalnego i interwencyjnego. Koordynowano działania instytucji i rozwijano sieć lokalnych zasobów pomocowych.

4. Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc.

Prowadzono działania mające na celu ograniczenie zachowań przemocowych, motywując sprawców do udziału w terapii, leczeniu uzależnień czy programach korekcyjno-edukacyjnych.

5. Podnoszenie kompetencji służb.

Członkowie Zespołu i przedstawiciele służb uczestniczyli w szkoleniach, konferencjach i seminariach, co umożliwiało doskonalenie umiejętności diagnozowania i reagowania na przemoc.

V. REALIZOWANE ZADANIA.

W 2025 roku Zespół Interdyscyplinarny realizował zadania o charakterze interwencyjnym, pomocowym, koordynacyjnym i profilaktycznym.

Do głównych działań należało przyjmowanie zgłoszeń dotyczących przemocy domowej oraz prowadzenie procedury „Niebieskie Karty”, co umożliwiało formalne rozpoznanie problemu i uruchomienie systemu wsparcia.

Zespół koordynował działania służb i instytucji, zapewniając wymianę informacji oraz spójność podejmowanych interwencji. W każdym przypadku dokonywano diagnozy sytuacji rodzinnej, stanowiącej podstawę do opracowania indywidualnego planu pomocy.

Podejmowano działania interwencyjne oraz profilaktyczne w środowiskach zagrożonych przemocą, a także zapewniano rodzinom wsparcie psychologiczne, prawne i socjalne. Prowadzono systematyczny monitoring sytuacji rodzin objętych procedurą „Niebieskie Karty”.

Realizowano działania informacyjne dotyczące dostępnych form pomocy oraz inicjowano działania wobec osób stosujących przemoc, w tym kierowanie do programów korekcyjno-edukacyjnych i terapii.

Zespół uczestniczył również w opracowywaniu i realizacji działań strategicznych oraz prowadził monitoring i ewaluację podejmowanych działań.

VI. FUNKCJONOWANIE ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO I GRUP DIAGNOSTYCZNO - POMOCOWYCH W 2025 R.

1. Zgodnie z art. 9a pkt 7 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, w 2025 r. zorganizowano sześć spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego:

7 stycznia, 5 marca, 6 maja, 8 lipca, 2 września i 4 listopada.

Tematem spotkań były m. in.:

- 1) przyjęcie planu pracy Zespołu Interdyscyplinarnego na 2025 r.,
- 2) przedłożenie i omówienie sprawozdania z działalności Zespołu Interdyscyplinarnego w roku 2024,
- 3) omówienie danych statystycznych za pierwsze półrocze 2025 r. z działalności Zespołu Interdyscyplinarnego,
- 4) omówienie działalności Zespołu Interdyscyplinarnego i Grup diagnostyczno – pomocowych w ujęciu statystycznym od stycznia do grudnia 2025 r.,
- 5) prezentacja wybranych przypadków przemocy i sposób ich rozwiązywania,
- 6) szkolenia i konferencje dla członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz Grup diagnostyczno - pomocowych,
- 7) rozpoznanie i analiza czynników sprzyjających i utrudniających skuteczną pomoc osobom dotkniętym przemocą domową,
- 8) dyskusja nad projektem planu pracy Zespołu Interdyscyplinarnego na 2026 r.

2. Grupa diagnostyczno-pomocowa, na podstawie informacji zawartych w formularzu „Niebieska Karta – A”, dokonuje diagnozy sytuacji w związku z podejrzeniem stosowania przemocy domowej oraz podejmuje działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej i zatrzymania przemocy domowej albo rozstrzyga o braku zasadności podejmowania działań.

Na posiedzeniu grupa diagnostyczno – pomocowa we współpracy z osobą doznającą przemocy opracowuje indywidualny plan pomocy. Na posiedzenie grupy diagnostyczno – pomocowej nie zaprasza się małoletniego. Niestawiennictwo osoby co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą domową nie wstrzymuje prac grupy diagnostyczno – pomocowej. Członkowie grupy spotykają się po raz kolejny, a na posiedzenie wzywają osobę wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc domową.

Grupy diagnostyczno - pomocowe, tworzone dla rozwiązywania problemów związanych z przemocą domową, w indywidualnych przypadkach podejmowały działania polegające na:

- 1) diagnozowaniu problemu przemocy domowej,
- 2) wypracowaniu metodyki pracy z ofiarami i sprawcami przemocy,
- 3) działaniu interwencyjnym, nakierowanym na ochronę ofiar przemocy,
- 4) profesjonalnym wspieraniu merytorycznym rodziny w rozwiązaniu stanu kryzysowego związanego z przemocą,
- 5) monitorowaniu sytuacji rodziny do rozwiązania problemu przemocy.

Do zadań grup diagnostyczno – pomocowych należy w szczególności:

- 1) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy domowej,
- 2) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań,
- 3) zawiadomienie osoby podejrzanej o stosowanie przemocy domowej o wszczęciu procedury pod jej nieobecność,
- 4) realizacja działań w stosunku do osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową,

- 5) występowanie do zespołu interdyscyplinarnego z wnioskiem o skierowanie osoby stosującej przemoc domową do uczestnictwa w programach korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno – terapeutycznych,
- 6) występowanie do zespołu interdyscyplinarnego z wnioskiem o złożenie zawiadomienia o popełnieniu przez osobę stosującą przemoc domową wykroczenia, o którym mowa w art. 66 c ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – kodeks wykroczeń,
- 7) monitorowanie sytuacji osób doznających przemocy domowej, a także zagrożonych wystąpieniem przemocy, w tym również po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”,
- 8) informowanie przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego o efektach podjętych działań w ramach procedury „Niebieskie Karty’.

3. Pracę Grup diagnostyczno - pomocowych w ujęciu statystycznym oraz działania podejmowane w celu przeciwdziałania przemocy w 2025 r. ilustrują tabele.

Tabela 1. Interwencje kryzysowe - procedura „Niebieskie Karty”

L.p.	Temat	Liczba w 2024	Liczba w 2025	Dynamika % (4:3)
1	2	3	4	5
1.	„Niebieskie Karty” - założone ogółem, w tym przez:	105	117	111,4
	1) Ośrodek Pomocy Społecznej w Kościanie i inne OPS,	16	25	156,25
	2) Komendę Powiatową Policji	80	82	102,50

	w Kościanie,			
	3) Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Kościanie,	0	0	xxx
	4) placówki oświatowe,	7	9	128,57
	5) placówki służby zdrowia.	2	0	0,00
	6) Dom Samodzielnego Rodzica Lisówki	0	1	xxx
2.	„Niebieskie Karty” założone bez zgody ofiar.	1	0	0,00
3.	Ustanie przemocy w rodzinie po założeniu „Niebieskiej Karty”.	20	46	230,00
4.	Zakończenie procedury „Niebieskiej Karty”.	71	57	80,28
5.	Liczba monitorowanych „Niebieskich Kart” przez okres 9 m-cy od zakończenia procedury	52	53	101,92
6.	Liczba aktualnie otwartych NK na dzień 31 grudnia	61	54	88,52

Tabela 2. Ofiary i sprawcy przemocy.

L.p.	Temat	Ilość w 2024	Ilość w 2025	Dynamika (4:3)
1	2	3	4	5
	Ofiary przemocy - ogółem w tym:	202	251	124,3
1.	kobiety,	100	95	95,0
2.	mężczyźni,	16	16	100,0
3.	dzieci.	84	140	166,7
4.	Ofiary przemocy powyżej 60 roku	26	17	65,4

	życia			
5.	Ofiary przemocy - osoby niepełnosprawne	8	2	25,0
	Sprawcy przemocy - ogółem, w tym:	125	153	122,4
1.	kobiety,	26	49	188,5
2.	mężczyźni.	99	104	105,1

Tabela 3. Spotkania Grup diagnostyczno - pomocowych.

L.p.	Temat	Ilość w 2024	Ilość w 2025	Dynamika (4:3)
1	2	3	4	5
1.	Spotkania Grup diagnostyczno-pomocowych	266	307	115,4
2.	Uczestnicy Grup diagnostyczno-pomocowych:			
	1) pracownicy socjalni,	273	307	112,5
	2) dzielnicowi KPP,	264	298	112,9
	3) przewodniczący MKRPA,	106	90	84,9
	4) pedagodzy,	40	52	130,0
	5) prawnik,	0	0	0,0
	6) przedstawiciel służby zdrowia,	0	0	0,0
	7) kuratorzy,	1	6	600,0
	8) przedstawiciel PCPR,	1	6	600,0
	9) asystent rodziny,	23	35	152,2
	10) psycholog	3	4	133,3
	11) iosoby reprezentujące małoletnich	0	25	0,0

3.	Ofiary przemocy uczestniczące w spotkaniach Grup diagnostyczno-pomocowych.	82	56	68,3
4.	Sprawcy przemocy uczestniczący w spotkaniach Grup diagnostyczno-pomocowych.	55	66	120,0

Tabela 4. Działania podejmowane przez Grupy diagnostyczno - pomocowe.

L.p.	Temat	Ilość w 2024	Ilość w 2025	Dynamika (4:3)
1	2	3	4	5
1.	W stosunku do ofiar przemocy i ich rodzin:			
	1) pomoc finansowa,	21	15	71,4
	2) bezpłatne posiłki w szkołach i przedszkolach,	12	30	250,0
	3) paczki żywnościowe,	0	0	0,0
	4) odzież,	0	0	0,0
	5) skierowanie do psychologa,	40	30	75,0
	6) skierowanie do prawnika,	25	9	36,0
	7) skierowanie do pedagoga,	4	14	350,0
	8) skierowanie do grupy wsparcia,	0	1	0,0
	9) wprowadzenie do rodziny asystenta,	1	10	1000,0
	10) systematyczne wizyty pracownika socjalnego w rodzinie,	555	388	69,9
	11) objęcie dziecka pomocą psychologiczno - pedagogiczną,	11	35	318,2

	12) skierowanie na bezpłatne badanie lekarskie.	0	2	0,0
	13) skierowanie do Ośrodka Interwencji Kryzysowej	9	2	22,2
	14) odebranie dziecka zagrożonego i umieszczenie w innej rodzinie,	5	12	0,0
	15) wsparcie mediatora.	4	7	0,0
2.	W stosunku do sprawców przemocy:			
	1) skierowanie do MKRPA	41	55	134,1
	2) zmotywowanie do podjęcia terapii lub leczenia odwykowego,	32	37	115,6
	3) skierowanie do psychologa,	21	18	85,7
	4) rozmowy interwencyjne,	24	34	141,7
	5) skierowanie sprawy do prokuratury,	6	7	116,7
	6) swspółpraca ze sądem	24	63	262,5
	7) systematyczne wizyty dzielnicowego	243	233	95,9
	7) skierowanie sprawy na Policję.	0	0	0,0

Tabela 5. Działania sądu wobec sprawców przemocy.

L.p.	Temat	Ilość w 2024	Ilość w 2025	Dynamika (4:3)
1	2	3	4	5
1.	Ograniczenie władzy rodzicielskiej.	1	10	1000,0
2.	Pozbawienie władzy rodzicielskiej.	0	1	0,0

3.	Zobowiązanie do podjęcia leczenia lub terapii	6	3	50,0
4.	Wydanie nakazu eksmisji z domu.	0	0	0,0
5.	Wydanie wyroku o karze pozbawienia wolności w zawieszeniu.	1	0	0,0
6.	Ustanowienie kuratora.	4	38	950,0
7.	Zasądzenie alimentów.	4	1	25,0
8.	Objęcie sprawcy programem korekcyjno-edukacyjnym	4	5	125,0
9.	Zakaz zbliżania się sprawcy do ofiary	6	11	183,3
10.	Wydanie wyroku o karze pozbawienia wolności w zawieszeniu.	0	0	0,0

3. Wydatki ponoszone na obsługę Zespołu Interdyscyplinarnego i Grup diagnostyczno - pomocowych pokrywane są z budżetu Gminy Miejskiej Kościan oraz z dotacji budżetu państwa. W 2025 r. koszt obsługi Zespołu Interdyscyplinarnego wyniósł łącznie **125.957,86 zł** w tym: 6.000,00 zł z budżetu państwa i 119.957,86 zł ze środków własnych.

4. Zgodnie z art. 9a ust. 9 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej obsługę organizacyjno – techniczną i finansową Zespołu Interdyscyplinarnego zapewnia Ośrodek Pomocy Społecznej.

VI. REALIZACJA CELÓW „PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ I OCHRONY OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ W GMINIE MIEJSKIEJ KOŚCIAN NA LATA 2024 - 2030”.

Działania podejmowane w 2025 r. realizowały cele Gminnego Programu, koncentrując się na diagnozie problemu, wsparciu ofiar, pracy ze sprawcami oraz profilaktyce i współpracy międzyinstytucjonalnej.

Głównym celem Programu jest ograniczenie zjawiska przemocy domowej na terenie Gminy Miejskiej Kościan poprzez zapewnienie skutecznego systemu reagowania oraz rozwój działań prewencyjnych.

Cel ten realizowany był poprzez następujące działania szczegółowe:

1. Skuteczne diagnozowanie problemu przemocy oraz identyfikowanie środowisk zagrożonych.

W 2025 r. prowadzono systematyczne rozpoznanie sytuacji rodzin w ramach bieżącej pracy instytucji zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy. Diagnoza dokonywana była zarówno na etapie wszczynania procedury „Niebieskie Karty”, jak i w trakcie pracy grup diagnostyczno-pomocowych.

Istotnym elementem była współpraca międzyinstytucjonalna, polegająca na wymianie informacji oraz wspólnym podejmowaniu działań w przypadku podejrzenia występowania przemocy domowej.

2. Zapewnienie profesjonalnego wsparcia osobom doświadczającym przemocy oraz oddziaływanie na osoby stosujące przemoc.

W ramach realizacji tego celu zapewniano dostęp do specjalistycznej pomocy, w tym wsparcia psychologicznego, pedagogicznego oraz prawnego. Do korzystania z pomocy specjalistów motywowano zarówno osoby doświadczające przemocy, jak i osoby ją stosujące. Prowadzono działania informacyjne w zakresie dostępnych form pomocy oraz kierowano osoby potrzebujące do właściwych instytucji i programów wsparcia, w tym terapii i leczenia uzależnień.

Realizowano również działania w zakresie pomocy materialnej oraz wsparcia socjalnego, w szczególności wobec rodzin z dziećmi. Kontynuowano działalność Kościańskiego Telefonu Zaufania dla Dzieci i Młodzieży oraz działania w ramach Zespołu Doradztwa Rodzinnego. W ramach Klubu Integracji Społecznej prowadzono działania o charakterze wspierającym, w tym inicjatywy edukacyjne skierowane do rodziców i opiekunów.

3. Podnoszenie świadomości społecznej w zakresie przemocy domowej.

Realizowano działania edukacyjne i informacyjne mające na celu zwiększenie wiedzy mieszkańców na temat zjawiska przemocy domowej, jego przyczyn i konsekwencji. Rozpowszechniano materiały informacyjne dotyczące dostępnych form wsparcia oraz instytucji pomocowych. Współpracowano z placówkami oświatowymi, w szczególności z pedagogami szkolnymi, w zakresie edukacji dzieci i młodzieży oraz wczesnego rozpoznawania problemów związanych z przemocą.

Podejmowano działania w ramach kampanii społecznych promujących reagowanie na przemoc oraz postawy sprzyjające jej przeciwdziałaniu.

4. Rozwój działań profilaktycznych.

Podejmowano inicjatywy mające na celu promowanie pozytywnych wzorców wychowawczych oraz przeciwdziałanie zachowaniom agresywnym.

Organizowano działania sprzyjające konstruktywnemu spędzaniu czasu wolnego przez dzieci i młodzież, w tym wydarzenia o charakterze integracyjnym i edukacyjnym.

Realizowano działania profilaktyczne ukierunkowane na rozwijanie umiejętności radzenia sobie z emocjami oraz budowanie relacji opartych na szacunku i bezpieczeństwie.

5. Wzmacnianie systemu współpracy międzyinstytucjonalnej.

Zapewniono udział przedstawicieli instytucji w szkoleniach i konferencjach podnoszących kompetencje w zakresie przeciwdziałania

przemocy domowej.

Podejmowano działania na rzecz doskonalenia współpracy pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w system przeciwdziałania przemocy, w tym poprzez regularną wymianę doświadczeń oraz wypracowywanie wspólnych standardów postępowania.

Wspierano rozwój kompetencji zawodowych pracowników oświaty, pomocy społecznej oraz ochrony zdrowia w zakresie rozpoznawania symptomów przemocy i podejmowania adekwatnych działań. Zapewniano również wsparcie dla osób realizujących zadania w obszarze przeciwdziałania przemocy, w tym w formie działań wzmacniających ich kompetencje i odporność na obciążenia zawodowe. Realizacja powyższych działań przyczyniła się do wzmocnienia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej oraz zwiększenia dostępności i skuteczności udzielanej pomocy.

VII. WNIOSKI I REKOMENDACJE

1. Utrzymuje się wzrost liczby procedur „Niebieskie Karty” (117 wobec 105 w 2024 r., dynamika 111,4%), co odzwierciedla rosnącą wykrywalność zjawiska i większą świadomość społeczną.
2. Zwiększyła się skuteczność interwencji – więcej przypadków zakończyło się ustaniem przemocy (z 20 do 46, dynamika 230%), co świadczy o rosnącej efektywności podejmowanych działań interdyscyplinarnych.
3. Wzrosła liczba osób dotkniętych przemocą – szczególnie dzieci (z 84 do 140 – 166,7%), co wskazuje na potrzebę wzmocnienia działań profilaktycznych oraz wsparcia psychologicznego. Wzrost ten można częściowo uzasadnić obowiązującymi przepisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy, zgodnie z którymi za osobę doznającą przemocy uznaje się również dziecko będące świadkiem przemocy, co wpływa na zwiększenie liczby ujawnianych przypadków.

4. Odnotowano wzrost liczby kobiet będących sprawcami przemocy (z 26 do 49 – 188,5%), co wskazuje na potrzebę zmiany stereotypowego postrzegania sprawcy przemocy oraz dopasowania działań pomocowych do tej grupy.
5. Wzrosła intensywność pracy grup diagnostyczno-pomocowych (z 266 do 307 – 115,4%) oraz udział specjalistów, co świadczy o większym obciążeniu systemu oraz rosnącej liczbie spraw wymagających koordynacji.
6. Zauważalny jest spadek liczby osób doznających przemocy uczestniczących w spotkaniach grup (z 82 do 56 – 68,3%), co wymaga analizy barier i wsparcia motywacyjnego.
7. Nadal utrzymują się trudności w pracy ze sprawcami przemocy – wskazana jest intensyfikacja programów korekcyjno-edukacyjnych. Pomimo wzrostu liczby działań wobec sprawców (np. współpraca z sądem, rozmowy interwencyjne), nadal wskazuje się na ograniczoną skuteczność oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych i brak wystarczających narzędzi systemowych.

Rekomendacje

1. Wzmocnienie działań profilaktycznych skierowanych do dzieci i młodzieży.

W związku z istotnym wzrostem liczby dzieci będących osobami doznającymi przemocy należy rozszerzyć programy profilaktyczne w szkołach, zwiększyć dostęp do wsparcia psychologicznego oraz rozwijać system wczesnej identyfikacji zagrożeń.

2. Zwiększenie dostępności specjalistycznego wsparcia.

Należy podjąć działania zmierzające do większego zaangażowania specjalistów w prace grup diagnostyczno-pomocowych, co pozwoli na bardziej kompleksowe podejście do problemu.

3. Wzmocnienie działań wobec sprawców przemocy.

Rekomenduje się rozwój i zwiększenie dostępności programów korekcyjno-edukacyjnych, terapii oraz działań motywujących do zmiany zachowań, a także intensyfikację współpracy z sądem i prokuraturą.

4. Zwiększenie aktywnego udziału osób doznających przemocy w procesie pomocowym.

Należy opracować mechanizmy zwiększające zaangażowanie osób doznających przemocy w działania grup (np. wsparcie psychologiczne, elastyczne formy uczestnictwa, praca indywidualna, grupy wsparcia).

5. Rozwój systemu monitoringu i ewaluacji.

Należy kontynuować i rozwijać analizę danych statystycznych w celu bieżącego dostosowywania działań do zmieniających się potrzeb oraz identyfikacji obszarów wymagających interwencji.

6. Intensyfikacja działań edukacyjnych w społeczności lokalnej.

Ze względu na nadal występujące zjawisko „nieuświadamianej przemocy” konieczne jest prowadzenie kampanii informacyjnych, szczególnie w zakresie przemocy psychicznej i ekonomicznej.

7. Wzmocnienie współpracy międzyinstytucjonalnej.

Pomimo dobrego poziomu współpracy, należy dążyć do jej dalszej formalizacji i standaryzacji, w tym wypracowania wspólnych procedur działania oraz regularnej wymiany informacji.

8. Kontynuacja i rozwój działań szkoleniowych.

Rekomenduje się dalsze podnoszenie kompetencji członków Zespołu, ze szczególnym uwzględnieniem pracy z dziećmi, sprawcami przemocy oraz diagnozy przemocy nieoczywistej.

Kościan, 2026 – 04 – 24

Opracowała:

Aleksandra Kostrzevska